

Petrus erklärt das Werk des Neuen Testaments

¹Es hörten aber die Apostel und Brüder, die in Judäa waren, dass auch die Heiden Gottes Wort angenommen hatten.² Und als Petrus hinaufkam nach Jerusalem, gerieten die von den Juden mit ihm in einen Streit³ und sprachen: Du bist eingekehrt bei Männern, die unbeschnitten sind, und hast mit ihnen gegessen.⁴ Petrus aber fing an und erzählte es ihnen der Reihe nach und sprach:⁵ Ich war in der Stadt Joppe im Gebet und geriet in Verzückung und sah ein Gesicht, nämlich etwas wie ein großes leinenes Tuch mit vier Zipfeln herabkommen. Das wurde niedergelassen vom Himmel und kam bis zu mir.⁶ Darin erblickte ich und bemerkte und sah vierfüßige Tiere der Erde und wilde Tiere und kriechende Tiere und Vögel des Himmels.⁷ Ich hörte aber auch eine Stimme, die sprach zu mir: Steh auf, Petrus, schlachte und iss!⁸ Ich aber sprach: O nein, HERR; denn es ist nie etwas Gemeines oder Unreines in meinen Mund gegangen.⁹ Aber die Stimme antwortete mir zum zweiten Mal vom Himmel: Was Gott gereinigt hat, das mache du nicht unrein.¹⁰ Das geschah aber dreimal; und alles wurde wieder in den Himmel hinaufgezogen.¹¹ Und siehe sogleich standen drei Männer vor dem Haus, in dem ich war, gesandt von Cäsarea zu mir.¹² Der Geist aber sprach zu mir, ich sollte mit ihnen gehen und nicht zweifeln. Es kamen aber mit mir diese sechs Brüder, und wir gingen in das Haus des Mannes.¹³ Und er verkündigte uns, wie er einen Engel in seinem Haus stehen

الرَّسُولُ بطرس يشرح عمل الله في العهد الجديد

¹فَسَمِعَ الرَّسُلُ وَالْإِخْوَةُ الَّذِينَ كَانُوا فِي الْيَهُودِيَّةِ أَنَّ الْأَمَمَ أَيْضًا قَبِلُوا كَلِمَةَ اللَّهِ.² وَلَمَّا صَعِدَ بَطْرُسُ إِلَى أُورُشَلِيمَ خَاصَمَهُ الَّذِينَ مِنْ أَهْلِ الْخِتَانِ قَائِلِينَ: إِنَّكَ دَخَلْتَ إِلَى رِجَالٍ ذَوِي عُلْفَةٍ وَأَكَلْتَ مَعَهُمْ.⁴ فَابْتَدَأَ بَطْرُسُ يَشْرَحُ لَهُمُ بِاللَّتَّائِعِ قَائِلًا: أَنَا كُنْتُ فِي مَدِينَةِ يَاقَا أَصْلَى قَرَأْتُ فِي عَيْنِي رُؤْيَا إِنَاءً نَارِيًّا مِثْلَ مُلَاءَةٍ عَظِيمَةٍ مُدَلَّاةٍ بِأَرْبَعَةِ أَطْرَافٍ مِنَ السَّمَاءِ قَائِي إِلَيَّ.⁶ فَتَقَرَّسْتُ فِيهِ مُتَأَمِّلًا قَرَأْتُ دَوَابَّ الْأَرْضِ وَالْوُحُوشَ وَالزَّحَافَاتِ وَطُيُورَ السَّمَاءِ،⁷ وَسَمِعْتُ صَوْتًا قَائِلًا لِي: قُمْ، يَا بَطْرُسُ، ادْبَعْ وَكُلْ. قُلْتُ: كَلَّا، يَا رَبِّ، لِأَنَّهُ لَمْ يَدْخُلْ فَمِي قَطُّ دَيْسٌ أَوْ نَجِسٌ.⁹ فَأَجَابَنِي صَوْتُ تَائِيَةٍ مِنَ السَّمَاءِ: مَا طَهَّرَهُ اللَّهُ لَا تَنْجُسُهُ أَنْتَ.¹⁰ وَكَانَ هَذَا عَلَى ثَلَاثِ مَرَّاتٍ ثُمَّ انْتَشِلَ الْجَمِيعُ إِلَى السَّمَاءِ أَيْضًا.¹¹ وَإِذَا ثَلَاثَةُ رِجَالٍ قَدْ وَقَفُوا لِلْوَقْتِ عِنْدَ الْبَيْتِ الَّذِي كُنْتُ فِيهِ مُرْسِلِينَ إِلَيَّ مِنْ قَيْصَرِيَّةٍ.¹² فَقَالَ لِي الرُّوحُ أَنْ أَذْهَبَ مَعَهُمْ غَيْرَ مُزْتَابٍ فِي سَبِيٍّ، وَذْهَبَ مَعِيَ أَيْضًا هَؤُلَاءِ الْإِخْوَةُ السَّنَّةُ، فَقَدْخَلْنَا بَيْتَ الرَّجُلِ فَأَخْبَرْنَا كَيْفَ رَأَى الْمَلَكَ فِي بَيْتِهِ قَائِمًا وَقَائِلًا لَه: أَرْسِلْ إِلَيَّ يَاقَا رَجُلًا وَاسْتَدْعِ سِمْعَانَ، الْمُلَقَّبَ بِطْرُسَ، وَهُوَ يُكَلِّمُكَ كَلَامًا بِهِ تَخْلُصُ أَنْتَ وَكُلُّ بَيْتِكَ.¹⁵ فَلَمَّا ابْتَدَأْتُ أَتَكَلَّمُ خَلَّ الرُّوحُ الْقُدُسُ عَلَيْهِمْ كَمَا عَلَيْنَا أَيْضًا فِي الْبِدَاءَةِ.¹⁶ فَتَذَكَّرْتُ كَلَامَ الرَّبِّ كَيْفَ قَالَ: إِنْ يُوْحَنَّا عَمَدَ بَمَاءٍ وَأَمَّا أَنْتُمْ فَاسْتَعْمِدُوا بِالرُّوحِ الْقُدُسِ.¹⁷ فَإِنْ كَانَ اللَّهُ قَدْ أَعْطَاهُمُ الْمَوْهَبَةَ كَمَا لَنَا أَيْضًا بِالسَّوِيَّةِ مُؤْمِنِينَ بِالرَّبِّ يَسُوعَ الْمَسِيحِ، فَمَنْ أَنَا؟ أَقَادِرُ أَنْ أَمْنَعَ اللَّهَ؟¹⁸ فَلَمَّا سَمِعُوا ذَلِكَ سَكَتُوا وَكَانُوا يُمَجِّدُونَ اللَّهَ قَائِلِينَ: إِذَا أَعْطَى اللَّهُ الْأَمَمَ أَيْضًا النُّورَةَ لِلْحَيَاةِ.

كنيسة المسيح الأولى في أنطاكية

¹⁹أَمَّا الَّذِينَ تَسَنَّنُوا مِنْ جَرَاءِ الصَّيْقِ الَّذِي خَصَلَ بِسَبَبِ اسْتِيقَانُوسَ فَاجْتَرُّوا إِلَى فِينِيقِيَّةٍ وَفُزَرَسَ وَأَنْطَاكِيَّةٍ وَهُمْ لَا يُكَلِّمُونَ أَحَدًا بِالْكَلِمَةِ إِلَّا الْيَهُودَ فَقَطْ.²⁰ وَلَكِنْ كَانَ مِنْهُمْ قَوْمٌ، وَهُمْ رِجَالٌ فُزَرَسِيُّونَ وَقَيْرَوَانِيُّونَ، الَّذِينَ لَمَّا دَخَلُوا أَنْطَاكِيَّةَ كَانُوا يُخَاطَبُونَ الْيُونَانِيِّينَ مُبَشِّرِينَ بِالرَّبِّ يَسُوعَ.²¹ وَكَانَتْ يَدُ الرَّبِّ مَعَهُمْ، فَامَنَّ عَدَدٌ كَثِيرٌ وَرَجَعُوا إِلَى الرَّبِّ.²² فَسَمِعَ الْخَبَرُ عَنْهُمْ فِي آدَانَ الْكَيْسَةِ الَّتِي فِي

أُورُشَلِيمَ فَأَرْسَلُوا بَرْتَابَا لِكَيَّ يَجْتَازَا إِلَى أَنْطَاكِيَّةَ،²³ الَّذِي لَمَّا أَتَى وَرَأَى نِعْمَةَ اللَّهِ فَرِحَ وَوَعَطَ الْجَمِيعَ أَنْ يَنْبُشُوا فِي الرَّبِّ يَعْزِمُ الْقَلْبَ.²⁴ لَأَنَّهُ كَانَ رَجُلًا صَالِحًا وَمُفْتَلِنًا مِنَ الرُّوحِ الْقُدُسِ وَالْإِيمَانِ، فَأَنْصَمَّ إِلَى الرَّبِّ جَمْعٌ غَفِيرٌ.

²⁵ثُمَّ حَرَجَ بَرْتَابَا إِلَى طَرَسُوسَ لِيَطْلُبَ سَاوُلَ، وَلَمَّا وَجَدَهُ جَاءَ بِهِ إِلَى أَنْطَاكِيَّةَ.²⁶ فَحَدَّثَتْهُمَا اجْتِمَعًا فِي الْكَنِيسَةِ سَنَةً كَامِلَةً وَعَلَّمَا جَمْعًا غَفِيرًا. وَدُعِيَ التَّلَامِيذُ مَسِيحِيِّينَ فِي أَنْطَاكِيَّةِ أَوَّلًا.

تبرع كنيسة أنطاكية لكنيسة أورشليم

²⁷وَفِي تِلْكَ الْأَيَّامِ انْحَدَرَ أَنْبِيَاءُ مِنْ أُورُشَلِيمَ إِلَى أَنْطَاكِيَّةَ،²⁸ وَقَامَ وَاجِدٌ مِنْهُمْ، اسْمُهُ أَغَابُوسُ، وَأَشَارَ بِالرُّوحِ أَنَّ جُوعًا عَظِيمًا كَانَ عَيْنِدَا أَنْ يَصِيرَ عَلَى جَمِيعِ الْمَسْكُوتَةِ، الَّذِي صَارَ أَيْضًا فِي أَيَّامِ كَلُودِيُوسَ قَيْصَرَ.²⁹ فَحَتَمَ التَّلَامِيذُ حَسَبَمَا تَبَسَّرَ لِكُلِّ مِنْهُمْ أَنْ يُرْسِلَ كُلُّ وَاحِدٍ شَيْئًا خَدْمَةً إِلَى الْإِحْوَةِ السَّاكِنِينَ فِي الْيَهُودِيَّةِ.³⁰ فَفَعَلُوا ذَلِكَ مُرْسِلِينَ إِلَى الْمَشَايِخِ بِيَدِ بَرْتَابَا وَسَاوُلَ.

gesehen habe, der zu ihm sprach: Sende Männer nach Joppe und lass holen Simon, mit dem Beinamen Petrus;¹⁴ der wird dir Worte sagen, durch die du selig wirst und dein ganzes Haus.¹⁵ Als ich aber anfang zu reden, fiel der Heilige Geist auf sie genauso wie auf uns am Anfang.¹⁶ Da dachte ich an das Wort des HERRN, als er sagte: "Johannes hat mit Wasser getauft; ihr aber sollt mit dem Heiligen Geist getauft werden."¹⁷ Wenn nun Gott ihnen die gleiche Gabe gegeben hat wie auch uns, durch den Glauben an den HERRN Jesus Christus: wer war ich, dass ich Gott wehren konnte?¹⁸ Als sie das hörten schwiegen sie still und lobten Gott und sprachen: Also hat Gott auch den Heiden die Buße gegeben zum Leben!

Die ersten Christen in Antiochia

¹⁹Die aber zerstreut waren wegen der Bedrängnis, die sich um Stephanus erhob, gingen umher bis nach Phönizien und Zypern und Antiochien und redeten das Wort zu niemand als allein zu den Juden.²⁰ Es waren aber einige unter ihnen, Männer von Zypern und Kyrene, die kamen nach Antiochien und redeten auch zu den Griechen und predigten das Evangelium vom HERRN Jesus.²¹ Und die Hand des HERRN war mit ihnen, und eine große Zahl wurde gläubig und bekehrte sich zum HERRN.

²²Es kam aber die Nachricht von ihnen vor die Ohren der Gemeinde in Jerusalem; und sie sandten Barnabas, dass er hinginge bis nach Antiochien.²³ Dieser, als er hingekommen war und die Gnade Gottes sah, wurde froh und ermahnte sie alle, dass sie mit festem Herzen an dem

HERRN bleiben sollten.²⁴ Denn er war ein frommer Mann, voll Heiligen Geistes und Glaubens. Und es wurde ein großes Volk dem HERRN hinzugetan.

²⁵Barnabas aber zog aus nach Tarsus, um Saulus aufzusuchen;²⁶ und als er ihn fand, brachte er ihn nach Antiochien. Und sie blieben bei der Gemeinde ein ganzes Jahr und lehrten eine große Menge; daher wurden die Jünger in Antiochien zuerst Christen genannt.

²⁷In diesen Tagen kamen Propheten von Jerusalem herab nach Antiochien.²⁸ Und einer unter ihnen mit Namen Agabus stand auf und deutete durch den Geist eine große Hungersnot voraus, die kommen sollte über den ganzen Erdkreis; welche geschah unter dem Kaiser Klaudius.²⁹ Aber unter den Jüngern beschloss ein jeder, nach dem was er vermochte, den Brüdern, die in Judäa wohnten, etwas zur Versorgung zu senden;³⁰ Dies taten sie dann auch, und schickten es zu den Ältesten durch die Hand von Barnabas und Saulus.